Białystok, 22 października 2026 r.

WOJEWODA PODLASKI
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3

AB-II.7821.9.2026.AK

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2025 r., poz. 1691), zwanej dalej *k.p.a*. oraz art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 311 ze zm.) zwanej dalej *specustawą drogową* po rozpatrzeniu odwołania Pana [redacted] od decyzji Starosty Łomżyńskiego z dnia 20 kwietnia 2026 r., nr 3/2026 znak: ROŚB.6740.2.16.2025 udzielającej Zarządowi Powiatu Łomżyńskiego, reprezentowanemu przez Dyrektora Zarządu Dróg Powiatowych w Łomży, w imieniu którego działa pełnomocnik- Pan [redacted], zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi powiatowej nr 1937B Siemień Nadrzeczny - Pniewo wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną od km 0+015,50 do km 3+368,56, gm. Łomża, powiat łomżyński, klasa drogi Z

I. UCHYLAM ZASKARŻONĄ DECYZJĘ W CZĘŚCI II pkt 8 str. 4-5

„**Określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości, na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i „specustawy drogowej”:**

Właściciele nieruchomości przewidzianych do ustanowienia czasowego ograniczenia w korzystaniu na okres budowy [działki nr ew.: 124, 152, 153/1, 156/1, 160, 161/1, 162/3, 163, 168, 164, 174, 175, 176, 180, 185/1, 186, 188, 193, 198, 200/1, 200/2, 200/3, 201/3, 212/1, 230, 231/3, 231/4, 231/2, 232, 233/2, 234/2, 235/2, 236/2, 237/2, 238/2, 239/2, 240/2, 241/1, 241/2, 242, 243, 244, 246/2, 247/2, 248/1, 248/4, 249, 250/1, 251, 252, 255, 256, 257/1, 257/2, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267/2, 276/2, 277/1, 277/4, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 288/2, 289, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 301, 492, 504/5, 506, 508/2, 509, 510/1, 510/2, 510/4, 512, 514, 518, 519/2, 520/1, 569, 570, 580/1, 582/1, 582/2, 583, 584, 585, 586, 588, 589/1, 591/2, 592, 593, 594, 611, 612, 613, 614, 617, 618, 627, 678, 681, 682, 686, 687, 688, 689, 695, 697, 698/1, 698/2, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 709, 710, 829 obręb ewidencyjny 0030 Siemień Nadrzeczny oraz działek nr 1,2,3,4 obręb ewidencyjny 0029 Rybno, jednostka ewidencyjna 200702_2 Łomża] zobowiązani są udostępnić nieruchomość w celu wykonania robót związanych z realizacją inwestycji drogowej. Zakres robót objętych czasowym zajęciem na ww. działkach wykazano we wniosku o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, na części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu (nr rys. 1.1.-1.5.) oraz na stronie tytułowej projektu zagospodarowania terenu (str. 3) i projektu architektoniczno-budowlanego (str.3). Roboty te obejmują m.in. budowę lub przebudowę: zjazdów, sieci elektroenergetycznej, sieci wodociągowej, sieci kanalizacji deszczowej, urządzeń wodnych oraz innych dróg

publicznych, rozbiórkę istniejącego obiektu budowlanego (murowana altana śmietnikowa dz. Nr 231/3). Dodatkowo we wniosku określono powierzchnię czasowego ograniczenia w korzystaniu z ww. działek.

i ORZEKAM W TYM ZAKRESIE poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„**Określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości, na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i „specustawy drogowej":**

Właściciele nieruchomości przewidzianych do ustanowienia czasowego ograniczenia w korzystaniu na okres budowy [działki nr ew.: 124, 152, 153/1, 156/1, 160, 161/1, 162/3, 163, 168, 164, 174, 175, 176, 180, 185/1, 186, 188, 193, 198, 200/1, 200/2, 200/3, 201/3, 212/1, 230, 231/3, 231/4, 231/2, 232, 233/2, 234/2, 235/2, 236/2, 237/2, 238/2, 239/2, 240/2, 241/1, 241/2, 242, 243, 244, 246/2, 247/2, 248/1, 248/4, 249, 250/1, 251, 252, 255, 256, 257/1, 257/2, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267/2, 276/2, 277/1, 277/4, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 288/2, 289, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 301, 492, 504/5, 506, 508/2, 509, 510/1, 510/2, 510/4, 512, 514, 518, 519/2, 520/1, 569, 570, 580/1, 582/1, 582/2, 583, 584, 585, 586, 588, 589/1, 591/2, 592, 593, 594, 611, 612, 613, 614, 617, 618, 627, 678, 681, 682, 686, 687, 688, 689, 695, 697, 698/1, 698/2, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 709, 710, 829 obręb ewidencyjny 0030 Siemień Nadrzeczny oraz działek nr 1,2,3,4 obręb ewidencyjny 0029 Rybno, jednostka ewidencyjna 200702_2 Łomża] zobowiązani są udostępnić nieruchomość w celu wykonania robót związanych z realizacją inwestycji drogowej. Zakres robót objętych czasowym zajęciem na ww. działkach wykazano we wniosku o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, na części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu (nr rys. 1.1.-1.5.) oraz na stronie tytułowej projektu zagospodarowania terenu (str. 3) i projektu architektoniczno-budowlanego (str.3). Roboty te obejmują m.in. budowę lub przebudowę: zjazdów, sieci elektroenergetycznej, sieci wodociągowej, sieci kanalizacji deszczowej, urządzeń wodnych oraz innych dróg publicznych, rozbiórkę istniejącego obiektu budowlanego (murowana altana śmietnikowa dz. Nr 231/3). Dodatkowo we wniosku określono powierzchnię czasowego ograniczenia w korzystaniu z ww. działek. **Zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. j „specustawy drogowej" zezwalam na wykonanie ww. obowiązków.**

II. W POZOSTAŁYM ZAKRESIE UTRZYMUJĘ W MOCY ZASKARŻONĄ

DECYZJĘ

U Z A S A D N I E N I E

Po rozpatrzeniu wniosku[1] Zarządu Powiatu Łomżyńskiego reprezentowanego przez Dyrektora Zarządu Dróg Powiatowych w Łomży, działającego przez pełnomocnika – Pana [redacted] - właściwego zarządcy drogi z dnia 15 grudnia 2025 r. Starosta Łomżyński wydał w dniu 20 kwietnia 2026 r. decyzję nr 3/2026 znak: ROŚB.6740.2.16.2025 zatwierdzającą projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany i

[1] Skorygowanego w dniu 11 lutego 2026r. i 16 marca 2026 r.

udzielającą zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi powiatowej nr 1937B Siemień Nadrzeczny – Pniewo wraz z niezbędną infrastruktura techniczną od km 0+015,50 do km 3+368,56 gm. Łomża, powiat łomżyński, woj. podlaskie, klasa drogi Z.

Odwołanie z dnia 14 maja 2026 r. (data wpływu do tut. organu) od powyższego rozstrzygnięcia organu I instancji złożył w terminie Pan [redacted], właściciel wywłaszczanej w części działki nr [redacted]. Odwołujący zarzucił, iż w toku przygotowania wnioskowanej inwestycji nie dokonano prawidłowej i wszechstronnej analizy jej oddziaływania na środowisko. W opinii Skarżącego rozwiązania projektowe głęboko ingerują w teren, który podlega szczególnej ochronie prawnej. Poddał w wątpliwość również ustalenia zawarte w decyzji środowiskowej wydanej na potrzeby inwestycji, gdzie nie stwierdzono negatywnego oddziaływania na obszary Natura 2000 oraz Łomżyński Park Krajobrazowy Doliny Narwi, jak również przy ich procedowaniu nie zapewniono udziału odpowiednich instytucji a zwłaszcza Dyrektora Parku Krajobrazowego Doliny Narwi. Zdaniem Pana [redacted] planowana inwestycja może spowodować trwałe przekształcenia siedliska łąk zalewowych, fragmentację siedlisk ptaków wodno-błotnych, zakłócenia okresów lęgowych i pogorszenie integralności obszaru Natura 2000. Rozbudowa drogi powiatowej na terenie okresowo zalewanym może również zmniejszyć zdolność retencyjną doliny, przyspieszyć odpływ wód powodziowych, zmienić kierunki przepływu, zwiększyć ryzyko podtopień terenów sąsiednich czy naruszyć cele środowiskowe dla jednolitych części wód.

W dniu 10 lipca 2026 r. Starosta Łomżyński przekazał do tut. organu wezwanie przedsądowe Pani [redacted]- właścicielki m.in. działki [redacted] przylegającej do pasa drogowego, do usunięcia naruszenia prawa polegającego na zatwierdzeniu projektu budowlanego, który pozbawia dostępu do drogi publicznej jedną z działek tj. działkę nr [redacted] położną w obrębie m. Siemień Nadrzeczny. Pani [redacted] wezwała do podjęcia działań zmierzających do zmiany dokumentacji projektowej w sposób zapewniający zgodnie z prawem dostęp do wszystkich działek objętych inwestycją.

W dniu 5 sierpnia 2026 r. Starosta Łomżyński przekazał do tut. organu pismo Pani [redacted]- właścicielki działki nr [redacted], w którym wnosi o wykonanie dodatkowego zjazdu do ww. nieruchomości w związku z planowanym jej podziałem. Do pisma załączono mapę z oznaczoną lokalizacją wnioskowanego zjazdu.

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2026 r. znak: AB-II.7821.9.2026.AK Wojewoda Podlaski zobowiązał Inwestora do uzupełnienia dokumentacji projektowej poprzez uzupełnienie przedłożonego projektu zagospodarowania terenu o oświadczenie sporządzone zgodnie z art. 34 ust. 3d prawa budowlanego, wyjaśnienie kwestii zmiany numerów działek na projekcie zagospodarowania terenu oraz odniesienia się do pism Pani [redacted] oraz Pani [redacted].

W dniu 8 września 2026 r. pełnomocnik Inwestora przedłożył wyjaśnienia odnośnie zmiany numeracji działek na projekcie zagospodarowania terenu, uzupełnione o właściwie sporządzone oświadczenie projektanta 3 egzemplarze projektu budowlanego oraz ustosunkował się do zarzutów podniesionych w pismach Pani [redacted] i Pani [redacted].

Zawiadomieniem z dnia 24 września 2026 r. Wojewoda Podlaski poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym.
Z powyższej możliwości skorzystał Pan [redacted]- właściciel wywłaszczanej w części działki nr [redacted] i w dniu 2 października 2026 r. zapoznał się z dokumentacją projektową.

W wyniku przeprowadzonego postępowania organ odwoławczy zważył, co następuje.

Przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie materiału dowodowego i orzeczenie w sprawie administracyjnej rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Prowadząc postępowanie odwoławcze, organ II instancji ma obowiązek dokonania oceny całości materiału dowodowego, zgromadzonego podczas prowadzonego postępowania administracyjnego z uwzględnieniem przepisów prawa.

Podkreślić należy, że działanie organu odwoławczego jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu I instancji. Organ II instancji nie jest związany zarzutami ani wnioskami odwołania i zawartą w nim argumentacją. Obowiązany jest natomiast do oceny postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji. Oznacza to, że podniesione w odwołaniu zarzuty i ich uzasadnienie nie są wyłącznym kryterium badania prawidłowości zaskarżonej decyzji. Organ odwoławczy biorąc pod uwagę obowiązujące w danej sprawie przepisy ma bowiem obowiązek jeszcze raz całościowo przeanalizować materiał dowodowy w sprawie dotyczący danego rozstrzygnięcia. Organy mają natomiast obowiązek weryfikacji zgodności inwestycji z przepisami prawa.

Podstawę prawną skarżonej decyzji Starosty Łomżyńskiego z dnia 20 kwietnia 2026 r., nr 3/2026 znak: ROŚB.6740.2.16.2025 stanowią przepisy ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwanej inaczej „specustawą drogową". Wskazana ustawa ma, jak na to wskazuje sam tytuł, szczególne znaczenie. Upraszcza i usprawnia procedury administracyjne dotyczące lokalizowania i budowy dróg, ogranicza w pewnym zakresie prawa procesowe stron postępowania innych niż inwestor, stanowiąc w tym zakresie uregulowanie o charakterze wyjątku w stosunku do Kodeksu postępowania administracyjnego.

Wyjaśnić należy, że złożony w trybie *specustawy drogowej* wniosek zarządcy drogi o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, podlega ocenie z punktu widzenia jego kompletności i zgodności z obowiązującym prawem. Inwestor sam dokonuje wyboru rozwiązań lokalizacyjnych i techniczno-wykonawczych, samodzielnie decyduje o przebiegu drogi. Przepisy *specustawy drogowej* nie upoważniają organów orzekających w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej do ingerowania w planowany przebieg drogi, czy zawarte w projekcie budowlanym rozwiązania techniczne.

Wojewoda Podlaski na etapie postępowania odwoławczego zauważył nieprawidłowości w przedłożonej dokumentacji jednakże zakres stwierdzonych uchybień nie był na tyle istotny, aby skierować sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Zasada dwuinstancyjności postępowania zawarta w art. 15 k.p.a. nakłada bowiem na organ odwoławczy obowiązek powtórnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy w jej całokształcie, a nie tylko ograniczenia się do kontroli prawidłowości rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji. Stąd wynika m.in. reguła pierwszeństwa orzekania reformatoryjnego przed

kasatoryjnym oraz związana z tym powinność organu odwoławczego uzupełniania ewentualnych braków w postępowaniu wyjaśniającym w pierwszej kolejności we własnym zakresie, w ramach przewidzianego w art. 136 k.p.a. postępowania uzupełniającego. W myśl tego przepisu organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W postępowaniu odwoławczym, w trybie art. 136 k.p.a., tut. organ przeprowadził zatem dodatkowe postępowanie dowodowe w zakresie zobowiązania Inwestora do uzupełnienia projektu budowlanego (w ramach art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego). Wojewoda Podlaski, jako organ odwoławczy, postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2026 r. r., znak: AB-II.7821.9.2026.AK, zobowiązał Inwestora w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia do uzupełnienia materiału dowodowego: poprzez uzupełnienie przedłożonego projektu zagospodarowania terenu o oświadczenie projektanta sporządzone zgodnie z art. 34 ust. 3d prawa budowlanego, wyjaśnienie kwestii zmiany numerów działek na projekcie zagospodarowania terenu oraz ustosunkowanie się do pism wniesionych w trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego przez Panią [redacted] oraz Panią [redacted], a w przypadku uwzględnienia postulatów stron postępowania naniesienie zmian we wszystkich 3 egzemplarzach projektu budowlanego.

W dniu 08 września 2026 r. pełnomocnik Inwestora przedłożył do tut. organu dokumentację projektową z projektem zagospodarowania terenu zawierającym prawidłowo sporządzone oświadczenie projektanta o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej. Odnośnie zmiany numerów działek nr 503 i 521/1 pełnomocnik Inwestora wyjaśnił, że zmiana ta została wprowadzona przez geodetę i jest potwierdzona klauzulami przy metryczkach map z podziałem nieruchomości, a co za tym idzie wprowadzenie dodatkowych oznaczeń w legendzie rysunku projektu zagospodarowania terenu nie jest konieczne. W stosunku do wniosku Pani [redacted] pełnomocnik poinformował, że w stanie istniejącym w pasie drogowym na wysokości działki [redacted] zlokalizowany jest jeden zjazd, i w ramach przedmiotowej inwestycji zaplanowano jego przebudowę, projekt nie przewiduje budowy dodatkowego zjazdu do ww. nieruchomości. Uprawniony projektant podkreślił jednak, że wykonanie dodatkowego zjazdu jest możliwe na zasadach określonych w art. 29 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, zgodnie z którym budowa lub przebudowa zjazdu należy do właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległej do drogi, po uzyskaniu w drodze decyzji administracyjnej zezwolenia zarządcy drogi. Natomiast odnośnie wniosku Pani [redacted] wyjaśniono, że w stanie istniejącym do działki nr [redacted] nie występuje zjazd, a w ramach przedmiotowej inwestycji przewidziano budowę lub przebudowę zjazdów wyłącznie dotychczas istniejących. Podkreślił, że zgodnie z at. 29 ust. 2 ustawy o drogach publicznych w przypadku budowy lub przebudowy drogi budowa lub przebudowa zjazdów dotychczas istniejących należy do zarządcy drogi. Przepis ten nie obejmuje zjazdów, które w stanie istniejącym nie występują, w związku z czym budowa zjazdu od działki nr [redacted] nie jest objęta zakresem przedmiotowej inwestycji.

Wojewoda Podlaski badając zaskarżoną decyzję pod kątem zgodności z prawem stwierdził, że czyni ona zadość wymogom specustawy drogowej i w związku z tym brak było podstaw do jej zakwestionowania.

Zgodnie z art. 11a *specustawy drogowej*, postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zostało wszczęte na wniosek złożony przez właściwego zarządcę drogi – Zarząd Powiatu Łomżyńskiego. Zgodnie z art. 11d ust. 1 *specustawy drogowej* wniosek o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej zawiera: mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, określenie nieruchomości lub ich części, które planowane są do przejęcia na rzecz jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu. W aktach sprawy znajdują się też wymagane art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej:* pozytywna opinia Zarządu Województwa Podlaskiego z dnia 20 sierpnia 2025 r., znak: PSŁ.432.37.2025 oraz potwierdzenie wystąpienia Inwestora do Wójta Gminy Łomża oraz Zarządu Powiatu Łomżyńskiego z wnioskiem o wydanie opinii. Niewydanie ww. opinii w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się przez Inwestora o jej wyrażenie potraktowano jako brak zastrzeżeń do wniosku w myśl art. 11b ust. 2 *specustawy drogowej*. Do wniosku załączono również pozytywne opinie: Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Delegatura w Łomży z dnia 21 sierpnia 2025 r. znak: Ł.5152.268.2025.WB, Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Białymstoku z dnia 13 sierpnia 2025 r. znak: B.RPP.430.157.2025, Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji Ośrodka Zamiejscowego w Białymstoku z dnia 12 sierpnia 2025 r. znak: WWiZ.SL.0732.1.2025. Załączono również decyzję Ministra Cyfryzacji z dnia 2 września 2025 r. znak: DT.WUKE.420.396.2025 zwalniającą zarządcę drogi z obowiązku budowy kanału technologicznego w ramach przedmiotowej inwestycji, ostateczną decyzję Wójta Gminy Łomża z dnia 26 lutego 2025 r. znak: WGP.6220.97.2024 o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz ostateczną decyzję Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Dyrektora Zarządu Zlewni w Ostrołęce z dnia 31 grudnia 2025 r. znak: BS.ZUZ.4210.178.2025 udzielająca zarządcy drogi pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych oraz odprowadzanie wód opadowych lub roztopowych do projektowanych rowów przydrożnych .

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pod względem zgodności z przepisami prawa wykazała, że Inwestor, przedłożył kompletny projekt budowlany. Dokumentacja projektowa zawiera oświadczenie projektantów o sporządzeniu projektu budowlanego zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej, co spełnia wymóg art. 34 ust. 3d pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2026 r., poz. 524). Projekt zawiera także informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b ustawy *Prawo budowlane*.

Przechodząc do analizy wnioskowanego przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie drogi powiatowej nr 1937B Siemień Nadrzeczny - Pniewo wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną od km 0+015,50 do km 3+368,56, gm. Łomża stwierdzić trzeba, że parametry projektowanej inwestycji są zgodne z przepisami Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1518), zwanego dalej *rozporządzeniem*, w zakresie szerokości pasów ruchu, drogi dla pieszych i rowerów, drogi dla pieszych i poboczy. Zgodnie z § 17 ust 1 pkt 5 *rozporządzenia* szerokość pasa ruchu na drodze klasy Z powinna wynosić standardowo 3,0 m. Projektowana w ramach niniejszej inwestycji droga powiatowa jest droga klasy Z, z jezdnią o szerokości 6,0 m, z poszerzeniami od 6,5 m do 7,2 m na łukach o promieniach od 70 do 150 m) zatem powyższy warunek jest spełniony. Zgodnie natomiast z § 42 ust. 4 *rozporządzenia* szerokość drogi dla pieszych i rowerów powinna być nie mniejsza niż 3,00 m. Dopuszcza się szerokość nie mniejszą niż 2,50 m w trudnych warunkach albo na moście lub wiadukcie. W analizowanej sprawie droga dla pieszych i rowerów ma szerokość 3,0 m co spełnia wymogi ww. przepisu. Według § 27 ust. 3 *rozporządzenia* droga dla pieszych składa się co najmniej z chodnika przeznaczonego wyłącznie do ruchu pieszych i osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch. W myśl § 29 ust. 1 *rozporządzenia* szerokość chodnika projektuje się w zależności od funkcji trasy dla pieszych oraz miarodajnego natężenia ruchu pieszych a jego szerokość powinna być nie mniejsza niż 1,80 m. W ramach niniejszej inwestycji przewidziano drogę dla pieszych o szerokości 2,38 m co spełnia wymogi rozporządzenia. Zgodnie z § 23 ust. 10 *rozporządzenia* szerokość pobocza lub części pobocza o nawierzchni gruntowej powinna być nie mniejsza niż 1,0 m, zatem zaprojektowane pobocze z kruszywa o szerokości 1,20 m jest zgodne z wymogami. Zgodnie z § 52 ust. 1 *rozporządzenia* w celu umożliwienia postoju pojazdów na drodze klasy GP, G, Z, L lub D projektuje się zatokę postojową lub parking, których rozmiary i wyposażenie powinny wynikać z przyjętej liczby i przeznaczenia stanowisk postojowych lub jezdni manewrowych. Do zatoki lub parkingu projektuje się dojście. W ramach inwestycji na działce nr 504/3, należącej do Gminy Łomża, do której Inwestor posiada prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane zaprojektowano zatokę postojową z 9 miejscami parkingowymi (w tym 1 dla niepełnosprawnych), których wymiary odpowiadają ich przeznaczeniu i możliwości manewrowych pojazdów tj. 8 miejsc o wymiarach 2,5m x 5,0 m oraz 1 o wymiarach 3,6 m x 5,0 m.

Skarżona decyzja Starosty Łomżyńskiego z dnia 20 kwietnia 2026 r., nr 3/2026 znak: ROŚB.6740.2.16.2025 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej czyni również zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Omawiana decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii, określa linię rozgraniczającą teren, warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury, a także wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. W skarżonej decyzji Starosta Łomżyński zatwierdził projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany oraz projekty podziału nieruchomości. W decyzji wskazano nieruchomości, które stają się własnością właściwej

jednostki samorządu terytorialnego – Powiatu Łomżyńskiego. W pkt 8 zaskarżonej decyzji organ I instancji także prawidłowo określił termin wydania nieruchomości w myśl art. 16 *specustawy drogowej*. W decyzji zawarte zostały również ustalenia określone w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a, c, d, e, f, h i i *specustawy drogowej* dotyczące określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania, szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, a także obowiązki budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych i zjazdów. Starosta Łomżyński określił również ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji ww. obowiązków. Powyższe zapisy wymagały jednak zreformowania, bowiem Starosta Łomżyński nie zezwolił na wykonanie ww. obowiązków zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. j *specustawy drogowej.* Wobec powyższego w punkcie I niniejszej decyzji uchylono cały punkt 8. zaskarżonej decyzji oraz zreformowano go poprzez dodanie sformułowania „Zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. j „specustawy drogowej" zezwalam na wykonanie ww. obowiązków". W pozostałym zakresie tut. organ stwierdził, że zaskarżona decyzja Starosty Łomżyńskiego odpowiada prawu, dlatego w punkcie II sentencji niniejszego rozstrzygnięcia Wojewoda Podlaski utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję (w pozostałej części).

Także postępowanie poprzedzające wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej spełnia warunki specustawy drogowej. Organ I instancji, zgodnie z wymogami art. 11d ust. 5 *specustawy drogowej*, prawidłowo zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej właścicieli nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony również zostały prawidłowo zawiadomione o prowadzonym postępowaniu w drodze obwieszczeń w Starostwie Powiatowym w Łomży oraz Urzędzie Gminy Łomża, w Biuletynie Informacji Publicznej urzędów oraz w prasie lokalnej (Gazeta Bezcenna). W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniach zamieszczono, zgodnie z art. 11d ust. 6 *specustawy drogowej*, informacje o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się ze zgromadzonym materiałem.

Z analizy akt sprawy wynika, że decyzja Starosty Łomżyńskiego z dnia 20 kwietnia 2026 r., nr 3/2026 znak: ROŚB.6740.2.16.2025, spełnia wymogi art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, została prawidłowo doręczona wnioskodawcy - Inwestorowi oraz organ zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony postępowania w drodze obwieszczeń na tablicy ogłoszeń w Starostwie Powiatowym w Łomży oraz Urzędzie Gminy Łomża, w Biuletynie Informacji Publicznej urzędów oraz w prasie lokalnej (Gazeta Bezcenna). Ponadto organ I instancji wysłał zawiadomienie o wydanej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej właścicielom lub użytkownikom wieczystym działek objętych wnioskiem na adres wskazany w katastrze nieruchomości.

Przechodząc do zarzutów Odwołującego, należy podkreślić, że podstawę prawną wydania zaskarżonej decyzji stanowią przepisy ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Wskazana ustawa ma, jak na to wskazuje sam tytuł, szczególne znaczenie. Upraszcza i usprawnia procedury administracyjne dotyczące lokalizowania i budowy dróg publicznych, ogranicza w pewnym zakresie prawa

procesowe stron postępowania innych niż Inwestor, stanowiąc w tym zakresie uregulowanie o charakterze wyjątku w stosunku do Kodeksu postępowania administracyjnego. Określona w tej ustawie zasada nakazująca uwzględnianie w postępowaniu administracyjnym interesu społecznego i słusznego interesu obywateli, ma na celu przede wszystkim wyważenie interesu publicznego i interesu indywidualnego przy podejmowaniu rozstrzygnięć przez organy administracji publicznej.

W opinii Skarżącego nie dokonano prawidłowej i wszechstronnej analizy oddziaływania inwestycji na środowisko, a rozwiązania projektowe głęboko ingerują w teren, który podlega szczególnej ochronie prawnej. Poddał w wątpliwość również ustalenia zawarte w decyzji środowiskowej wydanej na potrzeby inwestycji, gdzie nie stwierdzono negatywnego oddziaływania na obszary Natura 2000 oraz Łomżyński Park Krajobrazowy Doliny Narwi, jak również przy ich procedowaniu nie zapewniono udziału odpowiednich instytucji a zwłaszcza Dyrektora Parku Krajobrazowego Doliny Narwi. Zdaniem Pana [redacted] planowana inwestycja może spowodować trwałe przekształcenia siedliska łąk zalewowych, fragmentację siedlisk ptaków wodno-błotnych, zakłócenia okresów lęgowych i pogorszenie integralności obszaru Natura 2000. Rozbudowa drogi powiatowej na terenie okresowo zalewanym może również zmniejszyć zdolność retencyjną doliny, przyspieszyć odpływ wód powodziowych, zmienić kierunki przepływu, zwiększyć ryzyko podtopień terenów sąsiednich czy naruszyć cele środowiskowe dla jednolitych części wód. Odwołujący wskazywał również na kwestie związane z jego nieruchomością położoną na terenie inwestycji tj. działka nr [redacted], która stanowi okresowo zalewaną łąkę położoną w dolinie Narwi i pełni funkcję naturalnej retencji dolinnej, siedliska łąkowego o znaczeniu przyrodniczym i korytarza ekologicznego. Pan [redacted] podnosi, że planowana inwestycja stoi w sprzeczności z Uchwałą nr XXII/200/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 21 marca 2016 r. w sprawie Łomżyńskiego Parku Krajobrazowego Doliny Narwi i łamie zapisy mówiące m.in. o wykonywaniu prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych oraz zakazie likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych. Inwestycja ta zwiększy również przepustowość i szybkość jadących pojazdów, co z kolei stoi w sprzeczności z dyrektywą ptasią poprzez zwiększenie hałasu. Zarzuty te pokrywają się z uwagami wnoszonymi na etapie postępowania prowadzonego przez organ I instancji, do których Inwestor ustosunkowywał się przed Starostą Łomżyńskim.

W odpowiedzi na powyższe zarzuty podkreślić po raz kolejny trzeba, że na potrzeby planowanej inwestycji została wydana ostateczna decyzja Wójta Gminy Łomża z dnia 26 lutego 2025 r. znak: WGP.6220.97.2024 o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Celem decyzji środowiskowej jest określenie ramowych warunków realizacji przedsięwzięcia, które w tak określonych granicach będą wiążące dla organu wydającego decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Decyzja środowiskowa określa środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia. Z tego powodu zgodnie z treścią art. 72 ust. 1 ustawy

środowiskowej, wydanie tej decyzji następuje przed uzyskaniem wymienionych w tym przepisie decyzji realizacyjnych, m.in. decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy środowiskowej). Decyzja środowiskowa określa środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia z uwzględnieniem jego planowanej skali, charakterystyki technicznej i technologicznej, lokalizacji oraz rodzaju oddziaływań na środowisko. Decyzja środowiskowa określa konkretne warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich (art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b powyższej ustawy) oraz wymagań dotyczących ochrony środowiska, koniecznych do uwzględnienia przy realizacji przedsięwzięcia.

Mając na uwadze podniesienie przez Skarżącego zarzutów dotyczących przyjętych rozwiązań z zakresu ochrony środowiska po raz kolejny podkreślić należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter "rozstrzygnięcia wstępnego" względem ewentualnego przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia i pełni ona względem niego w istocie funkcję prejudycjalną. Skutki prawne decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla dalszego procesu inwestycyjnego określone są w art. 86 ustawy o udostępnianiu informacji, zgodnie z którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1. Zatem decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach przesądza de facto o możliwości realizacji danego przedsięwzięcia w danym miejscu, czasie i na proponowanych warunkach. Wszelkie kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko i ludzi zostały przeanalizowane w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, zakończonym decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. W realiach niniejszej sprawy dla przedmiotowej inwestycji drogowej została uzyskana ostateczna decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach przesądzająca o konieczności zastosowania wskazanych w niej rozwiązań ochrony środowiska.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 specustawy drogowej w związku z art. 72 ust. 1 pkt 10 oraz art. 59 i nast. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, inwestor ma obowiązek dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie zaś z art. 82 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określa się m.in. warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich. Organy orzekające o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie są właściwe do oceny prawidłowości postępowania zakończonego wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Kompetencja w tym zakresie przysługuje organom wskazanym w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku.

W związku z podniesionymi przez Odwołującego zarzutami dotyczącymi przyjętych rozwiązań ochrony środowiska, w tym wpływu przedmiotowej inwestycji na obszar Natura 2000, na korytarze ekologiczne i Park Krajobrazowy Doliny Narwi tut. organ stwierdził, że kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko i ludzi zostały przeanalizowane w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia. Organy orzekające o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie są zaś właściwe do oceny prawidłowości postępowania zakończonego wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Stosownie zaś do treści art. 86 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 tej ustawy. W decyzji określono szereg działań minimalizujących oddziaływanie planowanej inwestycji uwzględniając specyficzne warunki oraz wymogi ochrony poszczególnych komponentów środowiska. Inwestor dokonał ekspertyzy przyrodniczej przedmiotowego terenu i inwentaryzacji roślinności i siedlisk przyrodniczych. Z decyzji środowiskowej wynika, że nie ma podstaw przypuszczać, aby realizacja inwestycji mogła spowodować utratę, bądź fragmentację siedlisk przyrodniczych, siedlisk gatunków roślin i zwierząt chronionych na tych obszarach. Podkreślono również, że inwestycja nie przecina korytarza migracyjnego w sposób ograniczający jego drożność, a prognozowany ruch nie stanowi istotnej bariery dla zwierząt, bowiem planowana inwestycja przebiega głównie przez obszary zamieszkałe, które na tym terenie stanowią główny element ograniczający jego drożność. Odnośnie sprzeczności inwestycji z dyrektywą ptasią wskutek zwiększenia hałasu oraz zakłócenia okresów lęgowych ptactwa poprzez realizację inwestycji, w decyzji środowiskowej wskazano, że wycinkę drzew należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, która trwa od 01 marca do 15 października, a przed wycinką drzew kolidujących z inwestycją należy dokonać oględzin w celu wykluczenia obecności gatunków chronionych i ich siedlisk. Wyjaśniono również, że hałas emitowany w trakcie prowadzenia robót będzie zjawiskiem okresowym i odwracalnym, a uciążliwości akustyczne na etapie realizacji przedsięwzięcia będą miały charakter krótkotrwały. Ryzyko zmniejszenia zdolności retencyjnych doliny, przyspieszenia odpływu wód powodziowych, zmiany kierunku przepływu, zwiększenia ryzyka podtopień terenów sąsiednich czy naruszenia celów środowiskowych dla jednolitych części wód również były przedmiotem badań na etapie wydawania decyzji środowiskowej, a planowana inwestycja była badana pod kątem zgodności z Ramową Dyrektywą Wodną. W decyzji środowiskowej zostało wskazane, że nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych.

Organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stosownie do treści cytowanego już powyżej art. 86 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, związany był postanowieniami wynikającymi z ww. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez Wójta Gminy Łomża. Nie mógł pominąć żadnych obowiązków i uprawnień wynikających z decyzji środowiskowych, w tym wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w projekcie budowlanym. Organ orzekający związany był postanowieniami ww. decyzji Wójta Gminy Łomża i nie mógł w postępowaniu odwoławczym

dokonywać oceny legalności tej decyzji, skoro jest to odrębny akt administracyjny i co istotne podlegający odrębnemu zaskarżeniu.

Odnośnie zarzutu, że planowana inwestycja stoi w sprzeczności z Uchwałą nr XXII/200/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 21 marca 2016 r. w sprawie Łomżyńskiego Parku Krajobrazowego Doliny Narwi i łamie zapisy mówiące m.in. o wykonywaniu prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych oraz zakazie likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych wskazać należy, że zarzut ten wymaga oceny w kontekście charakteru i zakresu planowanego przedsięwzięcia, jego lokalizacji oraz ustaleń dokonanych w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Dla przedmiotowego przedsięwzięcia została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, w której stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Rozstrzygnięcie to zostało poprzedzone analizą uwarunkowań, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania oraz przewidywanego oddziaływania na środowisko. W decyzji środowiskowej nie stwierdzono negatywnego oddziaływania drogi na obszary Natura 2000 oraz Łomżyński Park Krajobrazowy Doliny Narwi, w tym na możliwość osiągniecia zaplanowanych celów środowiskowych dla obszarów chronionych.

Odnosząc się do wskazanych przez odwołującego zakazów dotyczących wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych oraz likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych, należy podkreślić, że art. 17 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, określa zakazy, jakie mogą obowiązywać na obszarze parku krajobrazowego, jak również przewidziane w ustawie wyjątki od ich stosowania. W szczególności art. 17 ust. 2 pkt 4 tej ustawy stanowi, że zakazy, o których mowa w ust. 1 (na które powołuje się Skarżący), nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego. Przedmiotowa inwestycja polegająca na przebudowie i rozbudowie drogi powiatowej nr 1937B stanowi inwestycję celu publicznego. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdza, że brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutu odwołującego w tym zakresie.

W kontekście zarzutów, że realizacja inwestycji może doprowadzić do zmniejszenia zdolności retencyjnej doliny, przyspieszyć odpływ wód powodziowych, zmienić kierunki przepływu, zwiększyć ryzyko podtopień terenów sąsiednich czy naruszyć cele środowiskowe dla jednolitych części wód wskazać trzeba, że przed wydaniem decyzji środowiskowej kwestie te były badane przez odpowiednie organy. Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Ostrołęce w opinii z dnia 05 listopada 2024 r. znak: BS.ZZŚ.4901.355.2024.JT, stwierdził brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Dodatkowo, na potrzeby inwestycji została wydana również decyzja Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Ostrołęce z dnia 31 grudnia 2025 r. zobowiązująca Inwestora do dopełnienia i przestrzegania określonych w niej warunków w celu prawidłowego odwodnienia projektowanej drogi i

eksploatacji projektowanych przepustów pod względem gospodarki wodnej z uwzględnieniem obowiązujących wymagań ochrony środowiska.
Zarzut nie poinformowania Dyrektora Parku Krajobrazowego Doliny Narwi o toczącym się postępowaniu również nie zasługuje na uwzględnienie. Po raz kolejny wskazać trzeba, że planowana inwestycja realizowana jest na podstawie *specustawy drogowej.* Artykuł 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej* zawiera zamknięty katalog podmiotów, od których inwestor musi uzyskać opinie i dyrektor parku krajobrazowego nie został tam wymieniony. Jednocześnie art. 11e powołanej ustawy stanowi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Wobec powyższego brak poinformowania dyrektora parku krajobrazowego nie może być uznany za uchybienie w postępowaniu ZRID wyłącznie z tej przyczyny, że planowana inwestycja znajduje się na obszarze parku krajobrazowego.
Mając na uwadze fakt, że wymogi zawarte w przepisach prawa, uzasadniające wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi powiatowej nr 1937B Siemień Nadrzeczny - Pniewo wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną od km 0+015,50 do km 3+368,56, gm. Łomża, powiat łomżyński, zostały spełnione w przedmiotowej sprawie, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od niniejszej decyzji służy stronom skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego w terminie 30 dni od daty doręczenia[2]. Informuję, że wysokość wpisu od skargi od decyzji wynosi 500 zł. Strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Więcej informacji na ten temat można znaleźć na stronie internetowej sądu administracyjnego: http://bialystok.wsa.gov.pl/ (zakładka: Postępowanie przed WSA >> Prawo pomocy).

Z up. WOJEWODY PODLASKIEGO

Ewa Welc
Dyrektor Wydziału
Architektury i Budownictwa

Otrzymują:
1. Pan [redacted]
2. Zarząd Powiatu Łomżyńskiego reprezentowany przez Dyrektora Zarządu Dróg Powiatowych w Łomży w imieniu którego działa pełnomocnik- Pan [redacted] - Inwestor (3 egz.)
3. Właściciele działek przeznaczonych pod inwestycję wg oddzielnego wykazu – w drodze zawiadomienia
4. Pozostałe strony postępowania - w drodze obwieszczeń
5. a/a

Do wiadomości:
1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Łomży *(eDoręczenie)*
2. Starosta Łomżyński (3 egz)

[2] Stosownie do treści art. 49 *k.p.a.* oraz art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej* doręczenie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w stosunku do innych stron postępowania niż wnioskodawca uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, starostwie powiatowym, na stronie internetowej BIP tych urzędów oraz w prasie lokalnej.